

SPRIEDUMS

Valmierā 2012.gada 31.augustā

VIDZEMES APGABALTIESA šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja G.KUKAINE

tiesneši M.ĀBELE un M.LAPIŅŠ

rakstveida procesā 2012.gada 31.augustā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par D B , personas kods - , saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 175.panta sakarā ar D.B iesniegto apelācijas sūdzību par Cēsu rajona tiesas tiesneša 2012.gada 7.jūnija lēmumu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 20.aprīlī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtīnieks Ilvars JACKĒVIČS sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA848305 par to, ka 2012.gada 20.aprīlī plkst.18.50 Cēsīs pa Piebalgas ielu virzienā uz Jauno ielu D B vadīja automašīnu "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru , kura vairākkārt atteicās izsniegt antiradaru, kas var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērītēju signālus vai radīt traucējumu šo mērītēju darbībai; atteicās izdot vairākkārtīgi, ar ko pārkāpa policijas darbinieka likumīgās prasības. D.B izdarītais pārkāpums administratīvā pārkāpuma protokolā kvalificēts pēc Latvijas APK 175.panta, tas ir, kā ļaunprātīga nepakļaušanās dienesta pienākumus izpildoša policijas darbinieka likumīgai prasībai.

Ar Cēsu rajona tiesas tiesneša 2012.gada 7.jūnija lēmumu D B atzīta par vainīgu Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīta ar naudas sodu Ls 70 apmērā.

D B pirmās instances tiesā savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav atzinusi. Cēsu rajona tiesā D.B paskaidrojusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā vadījusi A M piederošo automašīnu "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru , kurā kā pasažieri atradušies automašīnas īpašnieks un tā trīspadsmit gadus vecais dēls M M . Viņa (D.B) minēto automašīnu vadījusi no "Statoil" degvielas uzpildes stacijas līdz Cēsu policijas iecirknim, kur tikusi apturēta, un šajā laikā pie automašīnas priekšējā stikla nav bijušas piestiprinātas nekādas ierīces, kas varētu uztvert braukšanas ātruma kontroles mērītēju signālus vai radīt traucējumu šo mērītēju darbībai. Neesot zinājusi, ka policijas darbinieku pieprasītā ierīce, kas sākotnēji saukta par melno kastīti, bet vēlāk - par antiradaru, atrodas automašīnas salonā ar vāku noslēgtajā cimdu nodalījumā, tāpēc šo ierīci policijas darbiniekiem nav varējusi uzrādīt un izsniegt.

Neskatošs uz to, ka D B pirmās instances tiesā nav atzinusi sevi par vainīgu policijas darbinieku prasību ļaunprātīgā neizpildīšanā, Cēsu rajona tiesas tiesnesis uzskatījis, ka D.B vaina Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta. Pirmās instances tiesas tiesneša lēmumā norādīts, ka lietā netiek apstrīdēts fakts, ka D.B 2012.gada 20.aprīlī ap plkst.18.50 Cēsīs pa Piebalgas ielu no "Statoil" degvielas uzpildes stacijas virzienā uz centra pusē vadījusi automašīnu "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru , un netālu no Cēsu policijas iecirkņa viņu apturējuši policijas darbinieki. Cēsu rajona tiesas tiesnesis vēl uzskatījis, ka lietā nav strīdus arī par to, ka transportlīdzekļa apturēšanas brīdī pie automašīnas vējstikla bijusi piestiprināta ierīce, kuru policijas darbinieki D.B pieprasījuši izsniegt. D.B pati neesot apstrīdējusi faktu, ka šādu prasību policijas darbinieki viņai izteikuši vairākkārt, bet viņa šo prasību nav izpildījusi. Pirmās instances tiesas tiesnesis atzinis, ka ar policijas darbinieku Ilvara

JACKĒVIČA, Edgara KRŪMINA un Pauļa BOJĀRA tiesas sēdē sniegtajās liecībās, kā arī ar šo policijas darbinieku dienesta ziņojumos norādītajiem faktiem ir pierādīts, ka automašīnas "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru apskates laikā izņemta antiradarai ierīce bijusi piestiprināta pie priekšējā vējstikla minētajai automašīnai, kad to vadījusi D.B , turklāt tieši D.B kopā ar A M jau pēc automašīnas apturēšanas noņemuši no vējstikla tam piestiprināto antiradarai ierīci. Tiesnesim nav radušās šaubas par policijas darbinieku I.JACKĒVIČA, E.KRŪMINA un P.BOJĀRA sniegto liecību objektivitāti, tā kā pārkāpumu viņi fiksējuši, pildot savus tiešos darba pienākumus, un visu trīs policijas darbinieku liecības par lietas apstākļiem tiesnesis atzinis par loģiskām un konsekventām. Tiesnesis secinājis, ka, lai arī izņemtā ierīce "Crunch 2110" nepieder D.B , tas tomēr neizslēdz viņas atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgām prasībām izsniegt lietošanai aizliegtu priekšmetu, ar kuru bija aprīkota D.B vadītā automašīna. Tā kā esot pierādīts, ka automašīna, kuru vadījusi D.B , bijusi aprīkota ar antiradaru (radara detektoru), un šādas ierīces lietošana ir aizliegta, tad D.B kā automašīnas vadītājas pienākums bijis šo ierīci izsniegt. D.B atteikusies izpildīt policijas darbinieku likumīgās prasības par minētās ierīces izsniegšanu, tādējādi apzināti izdarījusi Latvijas APK 175.pantā paredzēto pārkāpumu, ar savu rīcību apdraudot noteikto pārvaldes kārtību.

Par Cēsu rajona tiesas tiesneša 2012.gada 7.jūnija lēmumu D B iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā lūgusi šo lēmumu atcelt un izbeigt pret viņu uzsākto administratīvā pārkāpuma lietu. Sūdzības iesniedzēja apstrīdēto tiesas nolēmumu uzskatījusi par nepamatotu, jo lietā nevarot konstatēt viņas vainu, policijas darbinieku ziņojumi un liecības esot pretrunīgas, lietā neesot iegūti pierādījumi automašīnas apturēšanas iemeslam un tas tīcis apturēts prettiesiski, turklāt lietā neesot pierādījumu par policistu izņemtās ierīces darbošanos.

Apelācijas sūdzībā D B norādījusi, ka lietā nevar konstatēt viņas vainu, jo viņa neesot automašīnas, kurā atrada antiradaru, īpašniece; viņa šajā automašīnā atradusies tikai pie stūres. Līdz ar to neesot varējusi zināt, kādas dažādas ierīces atrodas automašīnā, it īpaši starp priekšējiem sēdekļiem esošajā sīklietu nodalījumā. Tieši tāpēc neesot varējusi izpildīt policistu prasību izsniegt antiradaru, jo neesot zinājusi par tādas ierīces esamību viņas vadītajā, bet citai personai piederošajā automašīnā.

Savā apelācijas sūdzībā D B vērsusi uzmanību uz to, ka policijas darbinieki lietā snieguši pretrunīgus ziņojumus un liecības. Pirmkārt, nesakrītot policijas darbinieku norādītais automašīnas apstādināšanas iemesls. No I.JACKĒVIČA un P.BOJĀRA ziņojumiem izrietot, ka vispirms notika automašīnas stādināšana un tikai pēc tam policisti it kā ievērojuši antiradarai ierīci. Savukārt tiesas sēdē policisti mainījuši notikumu izklāstu un apgalvojuši, ka, viena otrai pretim braucot automašīnai "Toyota Land Cruiser" un policijas automašīnai, policistiem dīvainus rādījumus sākusi uzrādīt ātruma mēriņe. Kā policisti norādījuši, tad tieši tas bijis apturēšanas iemesls, tas ir, aizdomas par antiradarai izmantošanu. Otrkārt, ziņojumos policijas darbinieki neko neesot minējuši par automašīnas "Toyota Land Cruiser" iebraukšanu degvielas uzpildes stacijas "Statoil" teritorijā un automašīnas apturēšanu pēc izbraukšanas no tās. Policisti šādu rīcību pamatojuši ar vēlmi apturēt viņas (D.B) vadīto automašīnu kustībā. Tomēr šāds apgalvojums neesot logisks, jo, ja pārkāpums tīcis konstatēts jau pirms iebraukšanas degvielas uzpildes stacijas teritorijā, tad nav bijuši nekādi šķēršļi veikt procesuālās darbības arī šajā teritorijā. Treškārt, P.BOJĀRS savā ziņojumā esot norādījis, ka automašīnas blakussēdētājs stiepies pēc pie loga piestiprinātās ierīces un noņemis to. Savukārt E.KRŪMINŠ savā ziņojumā esot norādījis, ka ierīci noņemusi automašīnas vadītāja, tas ir, viņa (D.B). Tiesas sēdē visi trīs policisti atkal mainījuši notikumu izklāstu un norādījuši, ka ierīci noņmuši nost gan viņa (D.B), gan viņas blakussēdētājs reizē.

Apelācijas sūdzībā D B vēl norādījusi, ka lietā neesot iegūti pierādījumi viņas vadītās automašīnas apturēšanas iemeslam. Tā policijas darbinieks I.JACKĒVIČS tiesā esot liecinājis, ka policijas automašīna bijusi aprīkota ar videoiekārtu, savukārt policijas

automašīnas vadītājs E.KRŪMINŠ norādījis, ka videoieraksta iekārtu viņš neesot ieslēdzis, jo to ieslēdzot tikai tad, ja fiksē kaut kādu pārkāpumu. No policijas darbinieku tiesā sniegtajām liecībām netieši izrietot, ka nekāda pārkāpuma nav bijis, kā dēļ būtu nepieciešams ieslēgt videoieraksta ierīci. Videoieraksts pierādītu, ka policijas automašīnas ātruma mērītāji patiešām tikuši radīti darbības traucējumi, kas radītu aizdomas par antiradara izmantošanu, kas ir pārkāpums, kuru konstatējot, uzreiz jāieslēdz videoieraksta iekārta. Ja policijas darbinieks apgalvojis, ka nekāda pārkāpuma nav bijis, tad jākonstatē, ka antiradara darbība nav tikusi konstatēta, kas nozīmē, ka policijas darbinieki melojuši par ātruma mērīšanas ierīces darbības traucējumiem un automašīnas apturēšanas iemeslu. Līdz ar to viņas (D.B) vadītā automašīna "Toyota Land Cruiser" tikusi apturēta bez jebkāda tiesiska pamata, jo neesot bijis izdarīts neviens pārkāpums, kuru pamanot, E.KRŪMINŠ un pārējie policijas darbinieki varējuši nolemt apturēt viņas vadīto transportlīdzekli. Tas, ka automašīna tikusi apturēta bez pamata, esot skaidri redzams no 2012.gada 20.aprīļa I.JACKĒVIČA ziņojuma: "Patrulējot Cēsu pilsētā, tika ievērota automašīna "Toyota Lund Cruiser" ar valsts numura zīmi . Šo automašīnu nolēmām apturēt, veicot apturēšanas žestu, ievēroju automašīnas priekšējā vējstiklā antiradara ierīci." Tātad, no ziņojuma nepārprotami izriet, ka vispirms tīcīs nolemts automašīnu apturēt, bet tikai stādināšanas laikā kaut ko ievērojuši pie priekšējā vējstikla. Līdz ar to viņas (D.B) vadītā automašīna tikusi apturēta, neesot nevienam no likuma "Par policiju" 12.pantā uzskaitītajiem priekšnoteikumiem. Pastāvot apstākļiem, kad ir notikusi nepamatota automašīnas apturēšana, esot jāvērtē policijas darbinieku turpmāk veikto procesuālo darbību pamatotība, to skaitā, prasības izteikšana izsniegt antiradara ierīci. Ja vien viņas (D.B) vadītā automašīna nebūtu apturēta, policijas darbiniekiem nebūtu izdevības izteikt savas prasības, kurām viņa it kā neesot pakļāvusies, un netiktu konstatēts pārkāpums. Lietā neesot iegūti pierādījumi antiradara lietošanas faktam, turklāt pats policijas darbinieks E.KRŪMINŠ netieši noliedzis, ka tāds pārkāpums būtu izdarīts. Tāpat esot apšaubāms policijas darbinieku norādītais, ka viņi spējuši kustībā esošai automašīnai vējstiklā atpazīt antiradara ierīci un nesajaukt to ar navigācijas ierīci. Policijas aizdomām jābūt pamatotām, nevis balstītām uz sakritībām un varbūtībām. Līdz ar to nav bijis pamata viņas (D.B) vadītās automašīnas apturēšanai, kas ir būtisks procesuāls pārkāpums, kas liedz viņu tālāk sodīt par it kā veikto nepakļaušanos policijas darbinieku prasībām.

Apelācijas sūdzībā D B vēl vērsusi uzmanību uz to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā kļūdaini norādīta iekārta, proti, antiradars, kas nav uzskatāms par ierīci, kura var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērītāju signālus - šādu iekārtu sauc par radara detektoru. Savukārt antiradars esot ierīce, kura rada traucējumus ātruma mērītājiem. Ar 2012.gada 20.aprīļa apskates protokolu tikusi izņemta elektroierīce "CRUNCH 2110", kas ir radara detektora iekārta, nevis antiradars. Līdz ar viņu (D.B) nevarot sodīt par antiradara neizsniegšanu, ja no viņas vadītās automašīnas tikusi izņemta cita iekārta - radara detektors. Tā kā lietā iegūtās ziņas norādot uz to, ka policijas darbinieku izņemtā radara detektora ierīce nav darbojusies, tad esot jāsecina, ka automašīna nevar būt aprīkota ar ierīci, kas nedarbojas. Uzskatot, ka policijas darbiniekiem būtu bijušas tiesības kaut ko prasīt tikai tad, ja automašīna būtu bijusi aprīkota ar ierīci, kas darbojās.

Savā apelācijas sūdzībā D B vērsusi uzmanību arī uz to, ka Cēsu rajona tiesas tiesnesis nepamatoti par viņas vainas pierādījumu atzinis administratīvā pārkāpuma protokolu, neņemot vērā viņas kā pārkāpējas protokolā norādīto: "Pārkāpumam un protokolā rakstītajam nepiekrītu". Tā kā pastāvot šaubas par administratīvā pārkāpuma esamību, turklāt pats pārkāpums tīcīs konstatēts prettiesiskā veidā, tad lietā pastāvošās pamatotās šaubas par viņas (D.B) vainīgumu esot jātulklo par labu viņai, lai netiktu pārkāpta nevainīguma prezumpcija.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas Nr.111008112 materiālus un izvērtējusi liecinieku pirmās instances tiesas sēdēs sniegtajās liecībās minētos faktus, kā arī personas,

kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumus, un apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesas tiesneša 2012.gada 7.jūnija lēmums par D B saukšanu pie administratīvās atbildības ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama, jo D.B rīcībā nav konstatēts Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Lai kādu personu varētu atzīt par vainīgu Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nepieciešams konstatēt, ka šī persona ļaunprātīgi nav pakļāvusies policijas darbinieka, kas pilda dienesta pienākumus, likumīgai prasībai. Par ļaunprātīgu nepakļaušanos uzskatāma personas apzināta rīcība, ignorējot tai policijas darbinieku vairākkārtīgi izteiktās prasības, kurās šai personai bija iespējams izpildīt.

Konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas pareizai izlemšanai būtiski svarīgi ir noskaidrot apstākli, vai D B, vairākkārtīgi atsakoties izsniegt policijas darbinieku pieprasīto ierīci (antiradaru vai radara detektoru), apzinājās, ka viņas vadītajā automašīnā šāda ierīce vispār atrodas.

Vidzemes apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas tiesneša lēnumā norādītajam, ka ar lietā iegūtajiem pierādījumiem neapšaubāmi ir nodibināts, ka D B 2012.gada 20.aprīlī ap plkst.18.50 Cēsīs pa Piebalgas ielu no "Statoil" degvielas uzpildes stacijas virzienā uz pilsētas centra pusi vadīja automašīnu "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru , un netālu no Cēsu policijas iecirkņa viņu apturēja policijas darbinieki. Tomēr Vidzemes apgabaltiesa nevar piekrīt Cēsu rajona tiesas tiesneša atzinumam, ka transportlīdzekļa apturēšanas brīdī pie D.B vadītās automašīnas vējstikla bijusi piestiprināta ierīce – antiradars (radara detektors), kas var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērītīcu signālus vai radīt traucējumu šo mērītīču darbībai.

D B pati nekad nav atzinusi faktu, ka viņa būtu vadījusi automašīnu, kas aprīkota ar lietošanai aizliegtu ierīci – antiradaru vai radara detektoru. Gan policijas darbiniekiem, kas sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu 2012.gada 20.aprīlī, gan vēlāk, sniedzot paskaidrojumus pirmās instances tiesas sēdē, D.B nemainīgi norādījusi uz to, ka viņa automašīnu "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru uzsākusi vadīt tikai "Statoil" degvielas uzpildes stacijas teritorijā, un tad pie automašīnas priekšējā vējstikla nekādas elektroierīces nav bijušas piestiprinātas, turklāt automašīnas kustības laikā ne viņa, ne automašīnas pasažieri nekādu ierīci no priekšējā vējstikla neesot noņēmuši. To ierīci, kuru policijas darbinieki atraduši A M piederošās automašīnas apskates laikā automašīnas salona cimdu nodalījumā, nekad iepriekš neesot redzējusi, jo šī nodalījuma vāks bijis aizvērts, kad viņa iekāpusi minētajā automašīnā.

Iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma lietai pievienotajiem Cēsīs, Piebalgas ielā 91, izvietotās "Statoil" degvielas uzpildes stacijas videonovērošanas kameras ierakstiem par 2012.gada 20.aprīli, kuros fiksēti notikumi laikā no plkst.18.32 līdz plkst.18.58, Vidzemes apgabaltiesai nav pamata apšaubīt D B norādītos notikušā apstākļus. No video novērošanas kameras ierakstiem redzams, ka automašīna "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru iebrauc minētās degvielas uzpildes stacijas teritorijā plkst.18.34, kur uzreiz apstājas pie veikala. Automašīnas salonā atrodas tikai divas personas: jaunākais vīrietis vada automašīnu, bet vecākais vīrietis atrodas blakus vadītājam - priekšējā pasažiera vietā. Pie veikala abi vīrieši no automašīnas izkāpj un līdz plkst.18.53 divatā uzturas degvielas uzpildes stacijas teritorijā - gan veikala telpās, gan ārpus tām, turklāt vecākais vīrietis ilgstoti runā pa mobilo telefonu. Sieviete, kura vēlāk vada automašīnu "Toyota Land Cruiser" ar valsts reģistrācijas numuru , degvielas uzpildes stacijas teritorijā ierodas tikai plkst.18.51, uzreiz iejet veikalā, kur pati sagatavo un pie kases samaksā par karsto dzērienu. Plkst.18.53 sieviete iziet no veikala un satiekas ar abiem iepriekš minētajiem vīriešiem, pēc kā viņi visi kopā pieiet pie automašīnas "Toyota Land Cruiser", sieviete iesēžas automašīnas vadītāja vietā, un plkst.18.54 automašīna uzsāk kustību pilsētas centra virzienā. No video novērošanas kameras ierakstiem nepārprotami redzams, ka laikā, kamēr sieviete vada minēto automašīnu degvielas uzpildes stacijas teritorijā, pie automašīnas priekšējā vējstikla

nekādas elektroierīces nav piestiprinātas; pie priekšējā vējstikla pasažiera puses apakšējā stūrī redzama uzlīme par tehnisko apskati, bet vējstikla augšmalai pa vidu izvietots atpakaļskata spogulis.

Nemot vērā, ka D B vadīto automašīnu "Toyota Land Cruiser" policijas darbinieki apstādināja tūlīt pēc izbraukšanas no degvielas uzpildes stacijas pie blakus - Cēsīs, Piebalgas ielā 89, esošā Cēsu policijas iecirkņa, Vidzemes apgabaltiesa atzīst par reāli neiespējamu šajā pāris minūšu īsajā laika periodā automašīnas vadītājai un tās blakussēdētajam veikt darbības, lai pie priekšējā vējstikla piestiprinātu antiradara (radara detektora) ierīci un pēc tam to noņemtu. Līdz ar to Vidzemes apgabaltiesai nav pamata apšaubīt D.B sniegtos paskaidrojumus daļā par to, ka viņa nav vadījusi automašīnu, kas bijusi aprīkota ar antiradaru (radara detektoru) – ierīci, kas var uztvert braukšanas ātruma kontroles mērīšanu signālus vai radīt traucējumu šo mērīšanu darbībai.

Ar administratīvā pārkāpuma lietai pievienotajiem "Statoil" degvielas uzpildes stacijas videonovērošanas kameru ierakstiem nepārprotami ir nodibināts, ka 2012.gada 20.aprīlī D B citai personai (A M) piederošajā automašīnā "Toyota Land Cruiser" iekāpa tikai plkst.18.53, un plkst.18.54 viņa uzsāka šo automašīnu vadīt. Līdz ar to D.B nevar būt atbildīga par minētās automašīnas aprīkojumu līdz tās nokļūšanai degvielas uzpildes stacijas teritorijā. Ievērojot to, ka policijas darbinieki lietošanai aizliegto priekšmetu – ierīci "Crunch 2110", A.M piederošās automašīnas salona apskates laikā atrada slēgtā cimdu nodalījumā, Vidzemes apgabaltiesai nav pamata apšaubīt D.B sniegtos paskaidrojumus arī daļā par to, ka viņai nebija zināms par šādas ierīces atrašanos viņas vadītajā automašīnā.

Šādos lietā nodibinātos apstākļos D B nevar vainot par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieku prasībām izsniegt lietošanai aizliegtu priekšmetu – antiradaru, jo nav pierādīts, ka viņai bija zināms par šādas vai līdzīgas ierīces atrašanos policijas darbinieku apturētajā automašīnā.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnesis atbilstoši Latvijas APK 243. un 244.pantam, kas bija spēkā lietas izskatīšanas laikā, nav pareizi novērtējis pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, tāpēc nepamatoti atzinis D B par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.²²pantu un 289.¹²panta otrs daļas 2.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

Atceļt Cēsu rajona tiesas tiesneša 2012.gada 7.jūnija lēmumu D B , personas kods - , administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11008112 un izbeigt šo administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2012.gada 5.septembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja

G.KUKAINE

Tiesneši

MĀBELE

M.LAPINŠ

